

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tractatus De Brevissima Ad Perfectionem Via, hoc est De
Perenni Divinæ Voluntatis Intentione, Executione,
Apprehensione**

Družbicki, Kaspar

Coloniae, 1723

Ca[p]ut. III. Cur multi Perfectionis amantes, tardè ad eam pertenant, &
sæpè prius vivere desinant, quam eâ potiantur?

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55395](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55395)

mundum cum suis omnibus vanitatibus, ad DEum festinare, imò & appropinquare, tum sibi ipsis, tum aliis videntur, à quo tamen vel longe absunt, vel si forte propius admittuntur, tamen subito repulsam patiuntur, quia ad DEum sine mundo quidem, at non sine semetipsis tendunt; amant enim seipsos, fovent seipsos, blandè tractant seipsos: passionum suarum, iudicii, voluntatis, amoris, honoris, æstimationis propriæ abnegationi, non intendunt, sed ista omnia secum ad DEum trahunt, & ita ipsimet sibi in hâc viâ impedimento sunt, ipsimet parietem inter se ad Deum extruunt, ipsimet sibi tenebras & caligines offundunt, quibus involuti, in itinere ad Deum cæcutiunt, progredique non possunt, sed in luto propriæ immortificationis hære coguntur, & qui cum seipsis Deum habere conabantur, nec DEum habent, nec seipsis contenti sunt. Quod si scirent post abjecta omnia etiam abnegare, & relinquere se, illico invenirent Deum. Quid enim aliud in rebus superest homini, post abjectum se, & alia creata omnia, nisi DEus, qui est extra & supra omnia?

CAUT. III.

*Cur multi Perfectionis amantes,
tardè ad eam perveniant, &
sæpè prius vivere desi-
nant, quam eâ po-
tiantur?*

8. JAM quantum attinet ad illud: Ecquid impe-
diat

diat, & retardet homines, quominus citò & mature ad Deum perveniant, frequenterque priùs ad vitæ, quàm ad Perfectionis finem veniant; ita equidem (salvis rectiùs sentientium judiciis) statuo & sentio. Duobus modis potissimum quæri à creaturâ DEum posse. 1. Ita, ut quærat DEus non solus, sed simul cum ipso alia quærantur. 2. Ita, ut quærat solus DEus, & nihil præter ipsum. Potest autem quæri Deus & alia cum Deo bifariam adhuc. 1. Tantum concomitanter; ita scilicet, ut & DEus quærat, & nihilominus quærantur alia simul cum ipso, sed non propter ipsum. 2. Relative; ita scilicet, ut & Deus quærat, & alia præter DEum, relatè tamen ad Deum, seu propter Deum. Quære Deum non solum, sed alia cum ipso, non propter ipsum, pessimum est, & Deo, homineque dignè de DEO sentiente, prorsus indignum, ut supra dixi. At verò quære Deum, non solum quidem, sed tamen nihil aliud quære, nisi propter ipsum, est bonum: reduciturque ac coincidit cum illo quærendi Deum modo, quo solus Deus, & nil præter eum quæritur. Quanquam enim aliquid præter Deum quærit, quia tamen id, non nisi propter DEum facit, ideo magis Deum, quàm aliud quærit, quod homini in hac vitâ viventi satis est, imò & necessarium. Necessarium inquam, quia homo (saltem dum hic vivit) DEum ita solitariè amare non potest, ut nihil præter ipsum amare possit, tenetur enim ex præcepto charitatis Divinæ, DEum super omnia, & propter Deum omnia diligere. Quidquid interea ex parte hujus fiat

in Patria, non disputo: mihi enim certissimum etiam videtur, quod Beati in cælo non ita nude solum Deum amant (ubi tamen amant illum possidentque perfectissime, & completissime) ut simul non ament omnia alia in ipso, & propter ipsum. Ex duobus ergo modis quærendi DEum supra positis, unus omnino pessimus ac reprobandus est, alter optimus & usurpandus, exercendusque, quo nimirum ita DEus solus, quæratur, ut nihil præter ipsum non propter ipsum quærat.

9. Sed ex hoc ita exposito, nondum satisficit difficultati initio positæ, verum est præterea addendum illud, quod DEus solus & alia propter Deum quæri possunt duobus modis, quos antequam explico, illud insuper præmittere, necesse habeo.

10. In omni actione nostra rationali, duo intercurrere necessario. 1. Actionem ipsam. 2. Finem, Motivum, Regulam actionis: propter quem nimirum finem? quo motivo? & juxta quam Regulam? exercetur actio. Ita (in re nostra loquendo) Actio quærendi Deum duo includit. 1. Ipsam quæsitioem Dei. 2. Finem & motivum quo quæritur, sive regulam (idem enim hæc sunt) juxta quam quæritur. Actio quærendi DEum per se spectata bona est, imo uniformis, & quasi unius generis, at Regulæ juxta quas hæc quæsitio exercetur, & modi, atque viæ, quibus in hac quæsitioe inceditur, ut bonæ sint, non uniformes tamen, hoc est, non æque bonæ omnes sunt. Aliæ enim aliis dantur meliores. Universim autem, & doctrinæ causâ, loquendo, dupli-

duplices sunt Regulæ atque viæ, quibus in quærendo Deo inceditur. 1. Quædam tales sunt, ut immediate, brevissime, compendio, directè ad Deum deducant, immediateque Deo conjungant, nec ante necesse sit hominem ab iis viis regulisque deflectere, quam ad Deum ipsum ab iis deducatur. 2. Quædam verò tales sunt, ut indirectè, per ambages, longosque circuitus, mediatè ad Deum ducant, mediateque ipsi conjungant sitque eas identidem necesse permutare, relinquere, ac post imperfectiores, magisque mediatas ad perfectiores minusque mediatas transire, donec tandem ad Deum ipsum immediatè pertingatur, & vera cum ipso unio, acquiratur.

Ad propositum igitur redeundo, duo II. modi sunt, DEum & ipsum solum, omniaque alia propter ipsum quærendi: unus immediatus alter mediatas, uti modo dixi: & postea etiam plus, clariusque dicturus sum. Qui itaque DEum solum, & alia propter ipsum quærunť mediatas modis, & qui indirecte per quosdam anfractus, circuitusque ad DEum tendunt, his hoc non raro evenit, quod quærimus, nempe ut prius ad vitæ, quam ad Perfectionis finem, hoc est, ad veram cum Deo unionem perveniant. Dum enim longas & Mæandricas ineunt vias, cùm suos quæque habeat gradus, & nōdos, & ex una ad aliam fiat transitus, dum solvuntur nodi, dum superantur difficultates, dum conscenduntur gradus, dum de viâ ad viam transitur, & illa cui jam insueveras, tanquam inutilis dediscitur, nova alia veluti perfectior, ab elementis disci-

tur, eunt dies, menses, anni, vita integra, nec ad DEI familiaritatem, ad unionem, ad comprehensionem pervenitur: & sanctitas quidem habetur, amicitia DEI habetur; at consummatio sanctitatis, at amicitiae summitas, & convictus familiaris, at deliciae aliquae bona majora, & delicatiora DEI, non habentur. Quare? longa via suscepta est, quae bona quidem est, at moram facit, & cogit haerere in imperfectioribus, inque rudibus ac primis disciplinae Sanctae rudimentis, tempusque terere, quod melius in aliis fuisset collocatum.

12. Et haec causa est, quare ex tot perfectionis studiosis, quibus plenissima est in omnibus sui partibus (potissimum vero in iis, quas Ordines Religiosi tenent) Ecclesia, rari admodum sint, qui verae & consummatae perfectionis possessione gaudeant: ita ut dicere debeat Sponsus ille caelestis, quod est Cant:
- cant*
6.7. *Sexaginta sunt Reginae, & octoginta concubinae, & adolescentularum non est numerus. Una est columba mea, perfecta mea, una est Matris suae, electa genitrici suae &c.* Quia enim multi sunt in Ecclesia, qui sincere & ex animo partim perfectius, partim imperfectius, mediatus immediatusque Deum quaerunt, & ejus familiaritatem ambiunt, ideo per Reginae per concubinas, idque tanto illo numero designantur: at quia rari sunt & pauci, qui perfectissime immediatissime, ac rectissime ad Deum tendant, ideo delicatissimae, simplicissimaeque columbae, ejusque unicae, perfectae, electae nomine appellantur

lantur ; Qui sint autem isti ? ex sequentibus patebit.

CAPUT. IV.

*Dari directam & brevissimam
ad Perfectionem viam,
& quanam illa censen-
da sit ?*

SUPERERAT quærendum : Estne aliqua bre- 13.
vis, tuta, constans, & omnino immediata
ad Deum, ejusque unionem perfectam via.
Et esse quidem talem viam haud obscure in
proximè præcedenti capite declaravi. Nunc
id tamen fusiùs, enucleatiusque tradendum
est. Sentio igitur esse aliquam certam re-
gulam, atque viam, qua quis incedens, rectâ,
immediate, compendio, ad DEI unionem
pertingat. Atque nisi ego fallor, omnium ju-
dicio illa brevis, compendiosa, immediata,
directa, segura, perfecta ad Deum perveni-
endi est ratio censenda, quæ nullas habeat di-
gressiones, & circuitus, quæ quidquid in aliis
est, in se contineat, quæ non primò ad aliquid
aliud à Deo, postea ad Deum, sed rectâ ad ip-
sum Deum ducat quæ sit omnium aliarum via-
rum finis, ad eamque omnes aliæ redigantur, &
coeant ; qua Christus ad Deum incesserit ; qua
Deus ipse denique ad se veniat, à se ad nos
prodeat, iterumque à nobis ad se redeat : &
ut brevius dicam, illa ad Deum omnium ju-
dicio, rectissima commodissimaque via est,
quæ ad Deum per ipsum Deum ducit. Ad Deum
enim